32000R0907

REGULAMENTUL (CE) NR. 907/2000 AL COMISIEI
din 2 mai 2000
de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului în ceea ce privește ajutoarele pentru depozitarea privată în sectorul cărnii de vită și mânzat

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat [1], în special articolul 26 alineatul (5), articolul 41 și articolul 48 alineatul (2),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 prevede susținerea pieței sub formă de ajutoare pentru depozitarea privată în sectorul cărnii de vită și mânzat. Cu toate acestea, de la 1 iulie 2002, asemenea ajutoare nu pot fi acordate decât în cazul în care prețul mediu comunitar pentru carcasele de masculi din specia bovină scade la sub 103 % din prețul de bază. Pentru a se ține seama de acest nou regim și în scopul clarității, este necesară modificarea Regulamentului (CEE) nr. 3445/90 al Comisiei din 27 noiembrie 1990 de stabilire a normelor de acordare de ajutoare pentru depozitarea privată de carne de vită și mânzat [2], astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 3533/93 [3].

(2) În vederea atingerii obiectivelor urmărite, ajutoarele de depozitate privată ar trebui acordate numai persoanelor fizice sau juridice stabilite în Comunitate ale căror activități și experiență în acest sector oferă garanții suficiente că depozitarea se va face în mod satisfăcător și care dispun de o capacitate frigorifică suficientă în interiorul Comunității.

(3) Din aceleași motive, ar trebui să se acorde ajutoare numai pentru depozitarea de produse de calitate bună, originală și comercială, care au obținut marca de sănătate menționată în capitolul XI din anexa I la Directiva 64/433/CE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind condițiile de sănătate pentru producția și comercializarea de carne proaspătă [4], astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 95/23/CE [5]. Produsele ar trebui să fie originare din Comunitate și să provină de la animale crescute în conformitate cu cerințele sanitar-veterinare în vigoare. În afară de aceasta, carnea ar trebui să respecte nivelele maxime de radioactivitate autorizate de legislația comunitară.

(4) Situația pieței și dezvoltarea ulterioară a acesteia pot face oportună invitarea părții contractante de a-și destina stocul exportului din momentul în care acesta este depozitat: ar trebui, în acest caz, să se stabilească condițiile în care carnea care face obiectul unui contract de depozitare ar putea fi plasată simultan sub regimul prevăzut la articolul 5 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 al Consiliului din 4 martie 1980 privind plata anticipată a restituirilor la export pentru produsele agricole [6], astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2026/83 [7], pentru a beneficia de plata în avans a restituirilor la export.

(5) Pentru a mări eficiența regimului, contractele ar trebui să se încheie pentru o cantitate minimă, diferențiată, după caz, în funcție de produs, iar obligațiile părții contractante ar trebui stabilite, în special cele care permit organismului de intervenție să efectueze un control eficient al condițiilor de depozitare.

(6) Suma garanției destinate să asigure respectarea obligațiilor contractuale ar trebui stabilită la un procent din suma ajutorului.

(7) În temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2220/85 al Consiliului din 22 iulie 1985 de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului de garanții pentru produsele agricole [8], astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1932/1999 [9], ar trebui definite cerințele principale care trebuie respectate pentru eliberarea unei garanții. Depozitarea cantității prevăzute în contract pe perioada convenită constituie una dintre cerințele principale pentru acordarea de ajutoare pentru depozitarea privată a cărnii de vită și mânzat. Pentru a ține seama de practica comercială și din motive de ordin practic, ar trebui permisă o anumită marjă de toleranță cu privire la suma ajutorului.

(8) Ar trebui aplicată o anumită proporționalitate la nivelul eliberării garanțiilor și al acordării ajutoarelor în cazul în care nu se respectă anumite cerințe cu privire la cantitățile care urmează să fie depozitate.

(9) În vederea îmbunătățirii eficienței regimului, părții contractante ar trebui să i se permită să primească un avans din suma ajutorului, sub rezerva unei garanții și ar trebui stabilite norme privind depunerea cererilor pentru obținerea ajutorului, actele doveditoare care trebuie furnizate și termenul de plată.

(10) Ar trebui stabilite norme privind ratele de schimb care trebuie aplicate sumelor ajutorului și garanțiilor.

---

[1] JO L 160, 26.6.1999, p. 21.
[2] JO L 333, 30.11.1990, p. 30.
[3] JO L 321, 23.12.1993, p. 9.
[4] JO 121, 29.7.1964, p. 2012/64.
[5] JO L 243, 11.10.1995, p. 7.
[6] JO L 62, 7.3.1980, p. 5.
[7] JO L 199, 22.7.1983, p. 12.
[8] JO L 205, 3.8.1985, p. 5.
[9] JO L 240, 10.9.1999, p. 11.

(11) Experiența anterioară cu diverse regimuri de depozitare privată de produse agricole a arătat nevoia de a se specifica în ce măsură Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 [1] al Consiliului se aplică în cazul stabilirii perioadelor, a datelor și a termenelor menționate de aceste regimuri și de a se preciza cu exactitate datele la care depozitarea prevăzută în contract începe și se sfârșește.

(12) Ar trebui prevăzută o anumită proporționalitate la nivelul acordării ajutoarelor în cazul în care nu se respectă în întregime perioada de depozitare. În afară de aceasta, ar trebui prevăzută posibilitatea reducerii perioadei de depozitare în cazul în care carnea scoasă din depozit este destinată exportului. Ar trebui făcută dovada că s-a efectuat exportul cărnii, ca în cazul restituirilor, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 800/1999 al Comisiei din 15 aprilie 1999 de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului de restituire la exportul de produse agricole [2].

(13) Suma ajutorului pentru depozitarea privată poate fi stabilită în avans. Ar trebui luate măsuri corespunzătoare pentru evitarea folosirii excesive sau speculative a unui asemenea regim. Măsurile respective pot să prevadă un termen de reflecție pentru a permite evaluarea situației pieței înainte de notificarea deciziilor privind cererile. În afară de aceasta, ar trebui să se prevadă, după caz, măsuri speciale aplicabile în special cererilor pendinte.

(14) Suma ajutorului pentru depozitarea privată poate fi, de asemenea, stabilită și în cadrul unei proceduri de licitație. În urma depunerii ofertelor, se poate stabili o sumă maximă a ajutoarelor. Nu se procedează la o etapă ulterioară în cazul în care nici o ofertă de participare la licitație nu este acceptabilă.

(15) Ar trebui prevăzut un sistem de controale care să asigure că ajutoarele nu se acordă nejustificat. În acest scop, statele membre ar trebui să efectueze controale corespunzătoare diferitelor etape de depozitare.

(16) Ar trebui luate măsuri pentru prevenirea și, după caz, penalizarea neregulilor și fraudelor. În acest scop, în caz de declarații false, este necesară excluderea părții contractante din programul de acordare a ajutorului pentru depozitarea privată pentru anul calendaristic următor celui în care s-a descoperit declarația falsă. În afară de aceasta, în caz de nereguli minore, statele membre ar trebui să impună sancțiuni corespunzătoare.

(17) Pentru a oferi Comisiei o vedere de ansamblu asupra efectelor schemei de acordare de ajutoare pentru depozitarea privată, statele membre ar trebui să-i comunice informațiile necesare.

(18) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a cărnii de vită și mânzat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Prezentul regulament stabilește normele generale de acordare de ajutoare pentru depozitarea privată, în conformitate cu dispozițiile articolelor 26 și 48 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999.

Articolul 2

(1) De la 1 iulie 2002, acordarea unui ajutor pentru depozitarea privată poate fi hotărâtă în cazul în care prețul mediu pe piața comunitară pentru carcasele de bovine adulte masculi, prin raportare la clasa de calitate R3, calculat în conformitate cu anexa I, este egal sau mai mic de 2 291 EUR pe tonă.

(2) Acordarea unui ajutor pentru depozitarea privată se poate aplica pe întreg teritoriul unui stat membru sau pe întreg teritoriul Comunității.

(3) Suma ajutorului pentru depozitarea privată poate fi stabilită în avans sau prin licitație.

Articolul 3

(1) Contractele privind ajutorul pentru depozitarea privată a cărnii de vită se încheie între organismele de intervenție din statele membre și persoanele fizice sau juridice, denumite în continuare „partea contractantă", care îndeplinesc următoarele condiții:

(a) au desfășurat o activitate în sectorul cărnii de vită în ultimele 12 luni anterioare depunerii cererii de încheiere a unui contract de depozitare sau expirării termenului limită pentru licitație;

(b) sunt înregistrați într-un registru TVA;

(c) dispun de spații de depozitare corespunzătoare în interiorul Comunității.

(2) Ajutorul pentru depozitarea privată poate fi acordat numai pentru carnea care îndeplinește următoarele criterii:

(a) este clasificată în conformitate cu grila comunitară de clasificare a carcaselor stabilită de Regulamentul (CEE) nr. 1208/81 [3] al Consiliului, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 1026/91 [4] și identificată în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 562/2000 [5] al Comisiei;

(b) a obținut marca de sănătate menționată în capitolul XI din anexa I la Directiva 64/433/CEE;

[1] JO L 124, 8.6.1971, p. 1.
[2] JO L 102, 17.4.1999, p. 11.
[3] JO L 123, 7.5.1981, p. 3.
[4] JO L 106, 26.4.1991, p. 2.
[5] JO L 68, 16.3.2000, p. 22.

(c) nu prezintă nici o caracteristică din cauza căreia să nu poată fi depozitată sau folosită ulterior;

(d) nu provine de la animale sacrificate ca urmare a unor măsuri de urgență;

(e) este originară din Comunitate, în conformitate cu articolul 39 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 [1] al Comisiei, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1662/1999 [2];

(f) nu depășește nivelele de radioactivitate permise în temeiul legislației comunitare, nivelul de contaminare radioactivă a produsului fiind monitorizat numai în cazul în care situația o cere și numai pentru perioada necesară, durata și domeniul de aplicare a normelor de control fiind stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999;

(g) provine de la animale sacrificate cu nu mai mult de 10 zile înainte de data depozitării produselor, menționată la articolul 5 alineatul (3);

(h) este depozitată în stare proaspătă și păstrată congelată pe parcursul depozitării;

(i) provine de la animale crescute în conformitate cu cerințele sanitar-veterinare în vigoare.

Articolul 4

(1) Contractul face referire la cel puțin o cantitate minimă care trebuie stabilită pentru fiecare produs.

(2) Se depune o cerere de contract sau o ofertă de participare la licitație la organismul de intervenție din statul membru în care carnea urmează să fie depozitată.

(3) Cererea de contract sau oferta de participare la licitație și contractul ulterior fac referire numai la unul din produsele pentru care se poate acorda ajutorul.

(4) Cererea de contract sau oferta de participare la licitație nu se acceptă decât în cazul în care includ elementele menționate la alineatul (5) literele (a), (b), (d) și (e) și în cazul în care s-a făcut dovada că s-a depus o garanție conformă cu suma prevăzută.

(5) Contractul include următoarele elemente:

(a) o declarație prin care partea contractantă se angajează să introducă în depozit și să depoziteze numai produse care îndeplinesc condițiile stabilite la articolul 3 alineatul (2);

(b) cantitatea și descrierea produsului care urmează să fie depozitat;

(c) termenul limită pentru introducerea în depozit, menționat la articolul 5 alineatul (1), a întregii cantități specificate în contract;

(d) perioada de depozitare;

(e) suma ajutorului pe tonă;

(f) suma garanției depuse;

(g) o dispoziție care permite reducerea sau prelungirea perioadei de depozitare în condițiile prevăzute de legislația comunitară.

(6) Contractul impune cel puțin următoarele obligații părții contractante:

(a) să introducă cantitatea stabilită de produs în depozit în termenele prevăzute la articolul 5 și s-o depoziteze pe propria răspundere și cheltuială în condiții care să asigure menținerea caracteristicilor produselor menționate la articolul 3 alineatul (2) pe perioada stabilită în contract, fără a modifica produsele depozitate, a le substitui sau a le transfera la alt depozit; cu toate a acestea, în cazuri excepționale și la cererea motivată corespunzător, organismul de intervenție poate autoriza mutarea produselor depozitate;

(b) să înștiințeze organismul de intervenție cu care a încheiat contractul, în timp util, înaintea depozitării fiecărui lot individual, în sensul articolului 5 alineatul (1) al doilea paragraf, cu privire la data și locul de depozitare, precum și la natura și cantitatea produsului care urmează să fie depozitat; organismul de intervenție poate solicita ca această informație să fie oferită cu cel puțin două zile lucrătoare înaintea depozitării fiecărui lot individual;

(c) să trimită organismului de intervenție documentele privind operațiunile de depozitare într-o lună cel târziu de la data menționată la articolul 5 alineatul (4);

(d) să depoziteze produsele în conformitate cu cerințele de identificare prevăzute la articolul 26;

(e) să permită organismului de intervenție să verifice în orice moment dacă sunt respectate toate obligațiile prevăzute în contract.

Articolul 5

(1) Depozitarea definitivă se încheie în 28 de zile cel târziu de la data încheierii contractului.

Produsele pot fi depozitate în loturi individuale, fiecare lot reprezentând cantitatea depozitată într-o anumită zi, prin contract și pe depozit.

(2) În timpul operațiunilor de depozitare, contractanții pot să tranșeze sau să dezoseze toată carnea în cauză sau numai o parte din aceasta, cu condiția ca numai cantitatea pentru care a fost încheiat contractul să fie folosită și ca toate produsele rezultate în urma operațiunilor de tranșare și de dezosare să fie depozitate. Organismul de intervenție poate solicita să se notifice intenția de a face uz această facilitate cu cel puțin două zile lucrătoare înainte de depozitarea fiecărui lot individual.

Tendoanele mari, cartilajele, bucățile de grăsime și alte resturi rămase în urma tranșării sau a dezosării nu pot fi depozitate.

[1] JO L 253, 11.10.1993, p. 1.
[2] JO L 197, 29.7.1999, p. 25.

(3) Operațiunile de depozitare încep, pentru fiecare lot individual din cantitatea prevăzută în contract, la data la care lotul respectiv este supus controlului organismului de intervenție.

Aceasta este data la care se stabilește greutatea netă a produsului proaspăt sau refrigerat:

(a) la locul de depozitare, în cazul în care carnea este congelată la fața locului;

(b) la locul de congelare, în cazul în care carnea este congelată în instalații corespunzătoare în afara locului de depozitare;

(c) la locul de dezosare sau tranșare, în cazul în care carnea este depozitată în urma dezosării sau tranșării.

(4) Operațiunile de depozitare se încheie la data la care este depozitat ultimul lot individual din cantitatea prevăzută în contract.

Aceasta este data la care toate produsele prevăzute în contract au fost introduse definitiv în depozit, în stare proaspătă sau înghețate.

Articolul 6

(1) În cazul în care produsele depozitate fac obiectul măsurilor prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 565/80, se aplică dispozițiile alineatelor (2) și (3) din prezentul articol.

(2) Termenul prevăzut la articolul 29 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 800/1999 se prelungește pentru a cuprinde perioada maximă de depozitare prevăzută în contract, la care se adaugă o lună.

(3) Statele membre pot solicita ca operațiunile de depozitare și de punere sub regimul prevăzut la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 să înceapă simultan. În acest caz, la încheierea unui contract de depozitare privată pentru o cantitate constând din mai multe loturi depozitate la date diferite, fiecare din loturile respective poate face obiectul unei declarații de plată separate.

Declarația de plată menționată la articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 800/1999 se depune pentru fiecare lot la data introducerii acestuia în depozit.

Articolul 7

(1) Suma garanției menționate la articolul 4 alineatul (4) este egală cu 20 % din suma ajutorului solicitat.

(2) Cerințele principale în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 sunt:

(a) de a nu retrage o cerere de contract sau o ofertă de participare la licitație;

(b) de a introduce și păstra în depozit cel puțin 90 % din cantitatea prevăzută în contract pe perioada de depozitare stabilită în contract, pe propriul risc al părții contractante și în condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (6) litera (a) și

(c) în cazul în care se aplică articolul 17, de a exporta carnea în conformitate cu una din cele trei opțiuni prevăzute de acesta.

(3) Sub rezerva articolului 17 din prezentul regulament, dispozițiile articolului 27 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2220/85 privind eliberarea parțială a garanției nu se aplică.

(4) Garanțiile se eliberează de îndată în cazul în care cererile de contract sau ofertele de participare la licitație nu se acceptă.

(5) În cazul în care se depășește termenul limită pentru depozitare, prevăzut la articolul 5 alineatul (1), garanția se execută în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85.

În cazul în care se depășește termenul limită prevăzut la articolul 5 alineatul (1) cu mai mult de 10 zile, nu se acordă nici un ajutor.

Articolul 8

(1) Suma ajutorului se stabilește la tonă și se referă la greutatea stabilită în conformitate cu articolul 5 alineatul (3).

(2) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (3) din prezentul articol și a articolului 17, părțile contractante au dreptul de a primi ajutor în cazul în care se îndeplinesc cerințele principale menționate la articolul 7 alineatul (2).

(3) Se acordă ajutorul exclusiv în raport cu cantitatea stabilită în contract.

Articolul 9

În cazul în care cantitatea efectiv depozitată, în perioada de depozitare stabilită în contract, este mai mică decât cantitatea prevăzută în contract, dar nu mai mică de 90 % din aceasta, se acordă ajutor pentru cantitatea efectiv depozitată.

În cazul în care cantitatea efectiv depozitată este mai mică de 90 %, dar nu mai mică de 80 % din cantitatea prevăzută în contract, ajutorul pentru cantitatea efectiv depozitată se reduce la jumătate.

În cazul în care aceasta este mai mică de 80 % din cantitatea contractuală, nu se acordă nici un ajutor.

Articolul 10

În caz de dezosare, atunci când cantitatea efectiv depozitată nu depășește 67 kg de carne dezosată la 100 de kg de carne cu os folosită, nu se acordă nici un ajutor.

În cazul în care cantitatea efectiv depozitată depășește 67 kg, dar este mai mică de 75 kg de carne dezosată la 100 de kg de carne cu os folosită, suma ajutorului se reduce proporțional.

Suma ajutorului nu se reduce și nici nu se mărește în cazul în care cantitatea efectiv depozitată este egală sau mai mare de 75 kg de carne dezosată la 100 kg de carne cu os folosită.

Articolul 11

După trei luni de depozitare se poate efectua o singură plată în avans, la cererea părții contractante, cu condiția ca aceasta să depună o garanție egală cu suma avansului plus 20 %.

Suma avansului nu poate depăși suma ajutorului corespunzător unei perioade de depozitare de trei luni. În cazul în care produsele se exportă în conformitate cu articolul 17, anterior efectuării plății avansului, perioada de depozitare propriu-zisă pentru aceste produse se ia în considerare la calcularea sumei avansului.

Articolul 12

(1) Cererea de acordare a ajutorului și actele doveditoare se depun la autoritatea competentă în termen de șase luni de la încheierea perioadei maxime de depozitare stabilite în contract.

În cazul în care actele doveditoare nu pot fi prezentate în termenul limită stipulat, cu toate că partea contractantă a acționat cu promptitudine pentru obținerea lor la timp, se pot acorda termene suplimentare pentru obținerea acestora, care nu pot depăși un total de șase luni.

În cazul în care se aplică articolul 17, se aduce dovada necesară în termenele prevăzute la articolul 49 alineatele (2), (4) și (6), din Regulamentul (CE) nr. 800/1999.

(2) Cu excepția cazurilor în care se deschide o anchetă privind dreptul la ajutoare, autoritatea competentă efectuează plata ajutorului în cel mai scurt timp și nu mai târziu de trei luni de la data depunerii de către partea contractantă a cererii de plată, împreună cu actele doveditoare necesare.

Articolul 13

(1) Rata de schimb care se aplică sumelor ajutorului este rata de schimb din ziua prevăzută la articolul 15.

(2) Rata de schimb care se aplică sumei garanției este rata de schimb din ziua precedentă depunerii garanției la organismul de intervenție.

Articolul 14

Articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 nu se aplică pentru stabilirea perioadei de depozitare menționate la articolul 4 alineatul (5) litera (d) din prezentul regulament sau pentru perioada de depozitare, astfel cum a fost modificată în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) litera (g) sau cu articolul 17.

Articolul 15

Prima zi din perioada de depozitare stabilită în contract este ziua următoare celei în care se încheie operațiunile de introducere în depozit.

Articolul 16

Scoaterea produselor din depozit poate începe în ziua următoare ultimei zile a perioadei de depozitare stabilite în contract.

Articolul 17

(1) La expirarea unei perioade de depozitare de două luni, partea contractantă poate scoate din depozit în întregime sau parțial cantitatea de produse prevăzute în contract, sub rezerva unui minimum de cinci tone pentru fiecare contractant și depozit sau, în cazul în care este disponibilă o cantitate mai mică decât aceasta, întreaga cantitate prevăzută în contract aflată într-un depozit, cu condiția ca, în termen de 60 de zile de la scoaterea acesteia, produsele:

(a) să părăsească teritoriul vamal al Comunității fără a mai fi prelucrate;

(b) să ajungă la destinație fără a mai fi fost prelucrate, în cazurile menționate la articolul 36 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 800/1999 sau

(c) să fie depozitate fără a mai fi fost prelucrate într-un depozit de aprovizionare în conformitate cu dispozițiile articolului 40 din Regulamentul (CE) nr. 800/1999.

(2) Perioada de depozitare stabilită prin contract se încheie, pentru fiecare lot individual destinat exportului, la o dată anterioară datei la care este scos din depozit.

Aceasta se încheie la data acceptării declarației de export, în cazul în care produsele nu au fost mutate.

(3) Suma ajutorului se reduce proporțional cu reducerea perioadei de depozitare prin aplicarea de sume zilnice stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999.

(4) În sensul prezentului articol, se face dovada exportului în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 800/1999.

Articolul 18

(1) În cazul în care se aplică articolele 16 și 17, partea contractantă înștiințează organismul de intervenție în timp util înainte de începerea stabilită a operațiunilor de scoatere a produselor din depozit. Organismul de intervenție poate solicita ca această informație să fie furnizată cu cel puțin două zile lucrătoare înainte de această dată.

(2) În cazul în care nu se respectă obligația de a notifica organismul de intervenție, nu se acordă nici un ajutor pentru contractul în cauză și întreaga garanție este executată pentru contractul respectiv.

În cazul în care nu se respectă această cerință, dar au fost aduse autorității competente suficiente dovezi satisfăcătoare cu privire la data scoaterii din depozit și a cantităților respective, în termen de 30 de zile de la scoaterea din depozit, se acordă ajutorul și un procent de 15 % din garanție este executat pentru cantitatea respectivă.

Dispozițiile paragrafului al doilea se aplică fără a duce atingere articolului 8 alineatul (3) și articolului 9.

Articolul 19

În cazul în care partea contractantă nu respectă încheierea perioadei de depozitare prevăzute în contract sau termenul de două luni menționat la articolul 17 alineatul (1) pentru întreaga cantitate depozitată, fiecare zi calendaristică de nerespectare aduce cu sine o pierdere de 10 % din suma ajutorului pentru contractul respectiv.

Articolul 20

În caz de forță majoră, dacă este afectată îndeplinirea obligațiilor contractuale ale unei părți contractante, autoritatea competentă din statul membru respectiv hotărăște asupra măsurilor pe care le consideră necesare având în vedere circumstanțele invocate. Autoritatea respectivă informează Comisia cu privire la fiecare caz de forță majoră și la măsurile luate în acest caz.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII SPECIALE

Articolul 21

(1) În cazul în care suma ajutorului se stabilește în avans, organismul de intervenție notifică fiecărui solicitant deciziile privind cererile de încheiere a contractelor prin scrisoare recomandată, telex sau fax sau trimise cu confirmare de primire, în a cincea zi lucrătoare după ziua în care se depune cererea, în cazul în care Comisia nu adoptă măsuri speciale în intervalul respectiv.

În cazul în care examinarea situației arată folosirea în exces a regimului introdus de prezentul regulament sau în cazul în care există riscul folosirii excesive, aceste măsuri pot include:

(a) suspendarea aplicării prezentului regulament pentru nu mai mult de cinci zile lucrătoare;

(b) stabilirea unui procent unic cu care să se reducă cantitățile din cererile de încheiere a contractelor, sub rezerva respectării cantității minime, după caz;

(c) respingerea cererilor depuse anterior perioadei de suspendare a căror acceptare ar fi fost hotărâtă în timpul perioadei de suspendare.

În cazul prevăzut la litera (a), cererile de încheiere a contractelor depuse în această perioadă nu se acceptă.

(2) În cazul în care cererea este acceptată, contractul se consideră încheiat la data notificării deciziei menționate la alineatul (1). Organismul de intervenție specifică data stabilită în conformitate cu articolul 5 alineatul (1).

Articolul 22

(1) În cazul în care suma ajutorului se stabilește prin licitație, ofertele se fac în euro și se depun la organismul de intervenție în cauză, în plic închis, făcând trimitere la regulamentul de licitație în cauză. Organismul de intervenție nu deschide plicul înainte de expirarea termenului limită pentru depunerea ofertelor.

(2) Ofertele se examinează în ședințe private de către organismele corespunzătoare din statele membre; persoanele prezente la examinare se supun obligației de a păstra secretul.

(3) Statul membru trimite Comisiei ofertele eligibile, fără specificarea identității ofertantului, care trebuie să le primească nu mai târziu de a doua zi lucrătoare după data expirării termenului de depunere a ofertelor, astfel cum este prevăzut în invitație.

(4) În cazul în care nu se depun oferte, statele membre informează Comisia cu privire la aceasta în termenul prevăzut la alineatul (3).

(5) Pe baza ofertelor primite, Comisia decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999, fie stabilirea unei sume maxime a ajutorului, fie neacordarea unui ajutor.

(6) În cazul în care se stabilește o sumă maximă a ajutorului, nu se acceptă ofertele care depășesc acea sumă.

(7) În termen de cinci zile lucrătoare de la data la care statele membre sunt notificate cu privire la decizia Comisiei, organismul de intervenție în cauză informează toți ofertanții cu privire la această decizie prin scrisoare recomandată, telex sau fax sau prin scrisoare cu confirmare de primire.

(8) În cazul în care se acceptă o ofertă, contractul se consideră încheiat la data la care organismul de intervenție notifică ofertantul, în conformitate cu alineatul (7). Organismul de intervenție specifică data stabilită, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1).

CAPITOLUL III

CONTROALE ȘI SANCȚIUNI

Articolul 23

Statele membre se asigură că sunt îndeplinite condițiile pentru obținerea ajutorului. În acest scop, statele membre desemnează o autoritate națională responsabilă cu controlul operațiunilor de depozitare (denumită în continuare „autoritatea de control”).

Articolul 24

Pentru fiecare contract, partea contractantă pune la dispoziția autorității de control toată documentația care permite, în special, verificarea următoarelor informații cu privire la produsele introduse în depozite private:

(a) proprietatea la data depozitării;

(b) data de depozitare;

(c) greutatea și numărul cutiilor sau a altor piese ambalate diferit;

(d) prezența în depozit;

(e) data calculată a încheierii perioadei minime de depozitare stabilită în contract și, în cazul în care se aplică dispozițiile articolului 17 sau 19, data reală a scoaterii din depozit.

Articolul 25

Partea contractantă sau, după caz, operatorul depozitului ține o evidență contabilă a stocului, disponibilă la locul de depozitare, care conține următoarele, pe număr de contract:

(a) identificarea produselor plasate în depozite private;

(b) data depozitării și data stabilită pentru încheierea perioadei minime de depozitare, împreună cu data reală a scoaterii din depozit;

(c) numărul jumătăților și sferturilor de carcase, al cutiilor sau al altor articole depozitate individual, descrierea produselor și greutatea fiecărei mărfi paletizate sau a altor articole depozitate individual, înregistrate,după caz, în loturi individuale;

(d) situarea produselor în depozit.

Articolul 26

Produsele depozitate sunt ușor identificabile și se identifică individual prin contract. Fiecare marfă paletizată și, după caz, fiecare unitate ambalată și depozitată individual se marchează astfel încât să se indice numărul de contract, descrierea produsului și greutatea. Se indică data de depozitare pentru fiecare lot individual depozitat într-o zi anume.

În cazul în care produsele sunt depozitate, autoritatea de control verifică marcajul menționat la primul paragraf și poate sigila zona care conține produsele depozitate.

Articolul 27

(1) Autoritatea de control efectuează, pentru fiecare contract, un control privind respectarea tuturor obligațiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (6), în conformitate cu dispozițiile alineatelor (2) și (6) din prezentul articol.

(2) Autoritatea de control efectuează fie sigilarea tuturor produselor depozitate stabilite în contract în conformitate cu al doilea paragraf din articolul 26, fie un control neanunțat prin eșantionare pentru a se asigura că produsele se află în depozit.

În cazul controlului prin eșantionare, eșantionul obținut este reprezentativ și corespunde unui minim de 10 % din cantitatea totală depozitată în fiecare stat membru în conformitate cu o măsură de ajutor pentru depozitarea privată.

Un asemenea control prin eșantionare include, în afară de examinarea evidenței contabile menționate la articolul 25, un control fizic al greutății, tipului de produse și al identificării acestora și trebuie să vizeze cel puțin 5 % din cantitatea supusă controlului neanunțat.

(3) Autoritatea de control efectuează un control obligatoriu pentru a se asigura că produsele se află în depozit în cursul ultimei săptămâni din perioada de depozitare stabilită în contract.

(4) Costurile de sigilare sau de manipulare sunt suportate de partea contractantă.

(5) Controalele efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) fac obiectului unui raport în care se indică:

(a) data controlului;

(b) durata acestuia;

(c) operațiunile efectuate.

Raportul este semnat de agentul responsabil și contrasemnat de partea contractantă sau, după caz, de operatorul depozitului și se include în dosarul de plată.

(6) În cazul de nereguli semnificative care afectează cel puțin 5 % din cantitățile de produse reglementate printr-un singur contract supus controlului, verificarea se extinde la un eșantion mai mare care trebuie stabilit de autoritatea responsabilă cu efectuarea controalelor.

Statele membre notifică Comisia cu privire la aceste cazuri în termen de patru săptămâni.

Articolul 28

(1) În cazul în care autoritatea de control stabilește și verifică că declarația menționată la articolul 4 alineatul (5) litera (a) este o declarație falsă, făcută fie în mod deliberat, fie din cauza unei neglijențe grave, partea contractantă în cauză este exclusă din shema de ajutoare pentru depozitarea privată până la sfârșitul anului calendaristic ulterior celui în care s-a constatat declarația falsă.

(2) Statele membre pun în aplicare măsurile corespunzătoare în cazul în care partea contractantă nu respectă cerințele prevăzute la articolele 24, 25 și 26.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 29

(1) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile adoptate în temeiul prezentului regulament.

(2) Statele membre notifică Comisia prin fax:

(a) săptămânal, în fiecare zi de luni și joi, cu privire la cantitățile de produse pentru care au fost depuse cereri pentru încheierea contractelor;

(b) săptămânal, înaintea zilei de joi, cu privire la produsele și cantitățile pentru care contractele au fost încheiate în săptămâna precedentă, defalcate în conformitate cu perioada de depozitare, precum și o listă cu produsele și a cantitățile pentru care au fost încheiate contracte;

(c) lunar, cu privire la produsele și cantitățile totale depozitate și, în caz de dezosare, cantitatea totală de carne cu os folosită;

(d) lunar, cu privire la produsele si cantitățile totale aflate efectiv în depozit și produsele și cantitățile totale pentru care perioada contractuală de depozitare a expirat;

(e) lunar, în cazul în care perioada de depozitare a fost redusă sau extinsă în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) litera (g) sau redusă în conformitate cu articolul 17 sau 19, cu privire la produsele și cantitățile pentru care perioada de depozitare s-a modificat și lunile prevăzute inițial și modificate pentru scoaterea din depozit.

Articolul 30

Regulamentul (CEE) nr. 3445/90 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 31

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 mai 2000.

Pentru Comisie

Franz FISCHLER

Membru al Comisiei

ANEXA I

(Articolul 2)

Calculul prețului mediu de pe piața comunitară pentru carcase de masculi adulți din specia bovină, exprimat prin raportare la clasa de calitate R3

(a) Prețul mediu de pe piața națională pentru categoria A, exprimat prin raportare la clasa de calitate R3, calculat în conformitate cu articolul 3 litera (a) a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 562/2000.

(b) Prețul mediu de pe piața națională pentru categoria C, exprimat prin raportare la clasa de calitate R3, calculat în conformitate cu articolul 3 litera (a) a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 562/2000.

(c) Prețul mediu de pe piața națională pentru categoria A/C = media ponderată de la literele (a) și (b), ponderarea bazându-se pe raportul dintre sacrificările pentru fiecare categorie și totalul sacrificărilor la nivel național pentru categoria A/C.

(d) Prețul mediu de pe piața comunitară pentru categoria A/C = media ponderată de la litera (c), ponderarea bazându-se pe raportul dintre totalul sacrificărilor pentru categoria A/C în fiecare stat membru și totalul sacrificărilor la nivel comunitar pentru categoria A/C.

ANEXA II

(Articolul 30)

Tabel de corespondență

Prezentul regulament	Regulamentul (CEE) nr. 3445/90
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	—
Articolul 3	Articolul 2
Articolul 4	Articolul 3
Articolele 5 și 6	Articolul 4
Articolul 7	Articolul 5
Articolele 8, 9, 10 și 11	Articolul 6
Articolul 12	Articolul 7
Articolul 13	Articolul 8
Articolele 14, 15, 16, 17, 18 și 19	Articolul 9
Articolul 20	Articolul 10
Articolul 21	Articolul 11
Articolul 22	Articolul 12
Articolele 23, 24, 25, 26 și 27	Articolul 13
Articolul 28	Articolul 14
Articolul 29	Articolul 15
Articolul 30	Articolul 16
Articolul 31	Articolul 17
Anexa I	—
Anexa II	Anexă